

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a společenství Ducha svatého se všemi námi! Zde v kostele i u vás doma. Amen.

Ježíš říká: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“
Mt 18,20

Píseň 166 (sl. 1-2) *Pán Bůh je přítomen*

Modlitba: Pane, je toho na nás moc. Je pořád hůř. Naší zemi, mnoha zemím světa, našim blízkým, sousedům. Pokusy o zlepšení nemají dlouhého trvání, jsou málo účinné, pomalé. Trvá to dlouho. Jsme unaveni. Bojíme se. Nechceme si tady před tebou hrát na hrdiny, nechceme se uzavírat před světem s jeho trápením. Tak přiznáváme, že je nám těžko. Pane, můžeš nám i druhým pomoci? Prosíme. Pane, k tobě se modlíme: posvět se tvé jméno, budiž nám svaté, vzácné nade všechna jména, přijď tvé království, zmocňuj se nás a vyváděj nás i každého prosícího z malomyslnosti ke svobodě víry a naděje. Amen

Čtení: Iz 60,15 – 61,2

Píseň 371 (sl. 1 a 4) *Přijď již, Duchu svatý*

Text: L 17,20-37

Kázání:

Kdy přijde Boží království? Kdy nastane čas lepší, radostnější? Kdy skončí tento tíživý čas? Pro farizeje tehdy možná čas bezbožnosti či nedostatečné úcty ke svatému Hospodinu. Pro nás asi čas omezení, zkoušek, nejistot, trápení, ohrožení. Nespokojenost s tím, co je, a touha po návratu k tomu, jak by to mělo být. Pro farizeje je to možná návrat k jakýmsi zlatým časům Izraele, kdy král i všechen lid se v úctě skláněli před svatým Hospodinem a ctili jeho Zákon. Pro mnohé z nás touha po návratu k normálu, k časům, kdy jsme se nemuseli omezovat a nedoléhal na nás tak dotěrně, tak osobně strach ze smrti. Kdy to přijde? Kdy přijde Boží království?

Ta touha, ta otázka jsou docela pochopitelné. Jen nevím, jestli opravdu chceme znát odpověď. Nový zákon nejčastěji reaguje odmítavě. Nedostanete odpověď. Není vám dáno znát den ani hodinu. Můžeme se zlobit, můžeme být zklamaní, ale chtěli bychom slyšet třeba: přijde to za dvacet let? Za padesát? Až v další generaci? Nejsme nastavení jen na tu jedinou odpověď, totiž, že to přijde, Pán Bůh to zařídí už zítra, pozítří, brzy, v dohledné době? Kdy, Pane? Touha je pochopitelná, ale nechtějme znát odpověď.

Slova, která jsme dnes v Lukášově evangeliu z Ježíšových úst slyšeli, jsou jedinečná. Nikde jinde v žádném evangeliu nic takového nenajdeme: *Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypořadovat, ani se nedá říci: Hle, je tu nebo je tam! Vždyť království Boží je mezi vámi.* - - Jak tomu rozumět?

Jeden z možných výkladů si všímá toho, že doslova je tu řečeno: království Boží je *uprostřed* vás. A hledá Boží království v srdci člověka. Máte ho přece v sobě. Věřte v Boha, a proto

smíte spoléhat na jeho ochranu, jste už jinde, nic z toho, co se děje a co je kolem vás, se vás nemusí dotýkat. Zatímco svět se potýká s bídou a nouzí, vy jste už v Božím království. Mně se tento výklad nezdá. Ačkoli pro Ježíše a jeho evangelium je osobní vztah s Bohem důležitý, přece Boží království, jak o něm Ježíš mluví ve svých podobenstvích, není tak úzce individualistické. Nemůže být k okolí lhostejné.

Další výklad vidí Boží království ve vztazích uvnitř společenství. Kde se mají lidé rádi, navzájem si odpouštějí, jeden druhého v pravdě a v lásce přijímá, tam je Boží království. Mně se ani tento výklad nezdá. Ačkoli Ježíšovi a jeho evangeliu záleží na dobrých vztazích uvnitř společenství, zvláště ve společenství víry, přece záleží také na tom, jak se toto společenství vztahuje k těm, kdo jsou vně. Ježíš říká právě farizeům: *Boží království je mezi vámi!* Možná farizeové drží solidárně pospolu, možná se mají rádi, ale Ježíš je přece častokrát kritizuje pro tvrdost jejich srdce, kterou projevují vůči druhým.

Dokonce, co se týče Božího království, Ježíš pokládá za nepřijatelné, jak se farizeové považují za strážce, za vrátné u bran Božího království, jako by chtěli rozhodovat o tom, kdo tam patří a kdo tam nepatří. Druhé posuzují, pokud jde o jejich vztah s Bohem, kladou jim podmínky, které by měli splnit, aby mohli do Božího království vstoupit. Jiným brání, ale sami nevstupují, protože sami neznají pokání, milost a odpuštění.

Jak tomu tedy rozumím? Předně mi pomáhá poznatek, že Ježíš mluvil aramejsky. To znamená, že neřekl *Boží království je mezi vámi*, nýbrž zvolal: *Boží království – uprostřed vás!* Neřekl, že *je*. Pokud si tam potřebujeme nějaké sloveso doplnit, pak je podle mne lepší říci: *Boží království přichází doprostřed vás*. Ptají se: Kdy přijde? Ježíš odpovídá: Přichází mezi vás. Proto se otázka KDY? mění v otázku KDE?. A jak se ten příchod pozná. (?)

Podle Ježíše království Boží nepřichází tak, abyste to mohli *vypozerovat*. Kraličtí krásně a přesně překládají, že nepřijde s *šetřením*. To slovo totiž označuje odborné pozorování, vyšetření, které buď provádí lékař, anebo věštec. Tedy diagnostiku nemoci nebo budoucnosti. Ježíš říká, že přícházení Božího království nelze takto odborně předem stanovit. Nečekejte v tomto ohledu pomoc od expertů. Nikdo vám neřekne, kdy a kde to nastane. Ale přece Boží království přichází mezi vás a když to nastane, je to překvapivé jako blesk z čistého nebe - a právě tak jasné.

Tak co je to tedy? To Boží království? Jak přichází? Co nám má být jasné? Pomáhá mi všimnout si souvislosti, do jaké Lukáš tento rozhovor zasazuje. Předchází mu příběh o deseti malomocných, které Ježíš uzdravil. Odešli ukázat se kněžím, kteří jediní jim mohli potvrdit, že jsou zdraví a mohou se vrátit k normálnímu životu. Z těch deseti se jediný, a byl to cizinec, Samařan, téměř pohan, vrátil, velebil Boha a děkoval Ježíši. Tak tohle je pro mne událost Božího království. Nikdo by to předem nedokázal odhadnout, nikdo zařídít. A najednou je to tady. Myslíte, že takové věci se už nedějí? Nenápadný zázrak, kdy se někomu otevře rozměr vděčnosti, důvěry, naděje? A my můžeme být u toho, můžeme se z toho radovat, můžeme z toho brát povzbuzení. Jako když žena najde ztracenou minci a svolá přátele a sousedy: radujte se spolu se mnou! Někdy tak strašně toužíme po tom, aby se Boží království projevilo jako vnější zásah shůry: aby nakažlivá nemoc zmizela, jak přišla. Aby padla špatná vláda a nastoupila lepší. Anebo aby se království Boží projevilo na nás: abychom dostali dar pevné

víry, abychom vytvářeli krásné vztahy lásky. Jenže ono může přicházet jinak, vstupovat do naší blízkosti, ukazovat svou krásu a sílu na našich bližních. Nemusíme být sami hrdiny víry, stačí mít otevřené oči a mysl.

Boží království přichází mezi vás! Takhle Ježíš odpovídá farizeům na jejich otázku, kdy to přijde. A naváže výkladem pro své učedníky. Slyším v těch slovech odkaz na Velikonoce. Na příběh Kristova utrpení a vzkříšení. To je klíčový příběh Božího království. S tím souvisí Ježíšova slova (podle kralického překladu): *Kdož by koli hledal duši svou zachovati, ztratíť ji; a kdož by ji koli ztratil, obživíť ji.* Kdo se v rozhodující chvíli stará jen o své věci, kdo se ohlíží zpět na své sny, své představy, kdo čeká sebestředně na Boží království pro sebe, ten se s ním mine. Někdy je třeba vejít s Noem do korábu, někdy je třeba vyjít s Lotem ze Sodomy, někdy je třeba umět se radovat se Samařanem, umírat s Kristem a povstávat spolu s ním k nové naději. Nevracet se zpět k touze po starých, normálních poměrech, ale spatřovat zázraky, které se i v čase tísně dějí (nebo možná právě tehdy?), a které otvírají novou budoucnost. Nejsme bez milosti! Nejsme bez naděje! Nejsme bez víry! Nejsme bez Boha! Amen.

Píseň 632 (sl. 1 a 4) *Neskládejte v mocných naději*

Ohlášky, sbírka

Přímluvná modlitba: Pane, prosíme za ty, kdo se museli rozloučit se svými blízkými, za ty, kdo museli opustit své sny a plány, naděje a životní koncepty, za ty, kdo jsou nemocní a sami, za ty, kdo trpí bez útěchy, kdo křičí nevyslyšeni. Za ty, kdo jsou cele odkázáni na pomoc druhých, za ty, kdo čekají na pomocnou ruku, dobré slovo, potěšující přítomnost. Prosíme za ty, kdo se oddávají iluzím, které jim přinesou jen zklamání, za ty, kdo už rezignovali. Prosíme za děti, učitele, zdravotníky, záchranáře a další, kteří dále budou pokračovat v náročných pracích za ztížených podmínek. Prosíme za ty, kdo se vydávají pro druhé. Pane, pomoz důvěře, naději, lásce. Otče náš...

Poslání: „Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.“ Ř 12,15

Požehnání

Píseň 622 *Zůstaň s námi, Pane*